

Ad quod dicendū q̄ quia sp̄s omnia ad
nostrā doctrinā opabatur ⁊ sustinebat si
cut nō p̄pter se sed p̄pter nos baptizari vo
luit vt videlicet nobis sanctificaret aquas
Sic nō p̄pter se sed p̄pter nos heremū ad
it vt videlicet suis p̄fectis imitatorib⁹ vi
tam heremiticā consecraret. Instruens
nos nichilom̄ scdm̄ Crisostō. vt vn⁹ quis
q̄ baptizato ⁊ relicto mūdi illecebris ⁊
societate p̄ano. dimis per omnia debeac
seruire mandatis. Et hoc rep̄tanc quā dā
fideles deuoti t̄pe isto ieiunū obserua
tes ⁊ p̄ hoc se x̄po velud in deserto confi
gurantes. Secunda questio est. Cum ex
pulsio violentiā quā dā imp̄tat x̄pus aut
cūctā que fuerāt nōstre salutis voluntarie
fecerit ⁊ sustinuerit. Quare euāgelista nō
dicit eum simpliciter eūm sed expulsum in
desertum. Responso scdm̄ Crisostō. Ideo
dicit eū expulsum in desertū vt intelligas
hoc fieri iuxta dispositōis diuine verbū. Per
q̄ etiam inuit ne homo seipm̄ in contemptu
onē ingerat sed aliunde in contemptu q̄si
expulsos victōes existet. **B.** Tercia q̄
tio est quis sp̄s pauli expulserit in desertū
De x̄po em̄ planū est q̄ sp̄s iherosol̄m̄ vt pa
ter ex serie littere luc. Qui cum p̄misset
q̄ iherosol̄m̄ plenus sp̄itu sancto regressus ē
a iordane. Statim inuit ⁊ agebat a spi
ritu in desertū. De paulo aut̄ hoc nō videt̄
tur cū ip̄e potius metu hoim̄ vel humano
vt pote declinās p̄ fide certamē fecerit
in desertū vt patet ex legenda sua. Ad q̄
dicendū q̄ licet ip̄e puer existens primic⁹
metu mortis quasi expelleret de sua cui
tate vt sic ad heremū fugeret. Aliud tamē
nulli dubium eo etiam iusto agebatur in
ip̄o sp̄itu sancto cui⁹ occulta dispositōe noc
casi hoc credat̄ accidisse q̄ sic fugeret vn
sic de ip̄o vere dicat. Quia expulit eū sp̄i
ritus in desertum. In quibus quōdē ver
bis tum p̄ beati pauli commendacōne tum p̄
deuotaz̄ mencū post x̄pm̄ cum paulo in
desertum sp̄ualiter exire volentiū instructi
one assumptis tria per ordinem inuētur
Primū est diuine dispositōis licet ocula
inpiracio. Secundū est mūdoane diuersi
cōis oimoda postergacō. Tercū est de
nudate mentis ad mūta reuocacō. Hec
tria fuerūt in beato paulo ⁊ sunt necessa
ria cuilibet homini deuoto x̄pm̄ in deser
tum imitanti. Primū notatur in eo q̄
dicitur. Sp̄s utiq̄ sanct⁹. Secundū inui
tur meo quod dicit. Expulit eum. Sed mū
do ⁊ cōcupiscētijs eius. Tercū notatur
in eo quod subditur in deserto n̄ ocij. mē
tatis. **C.** Quantū ad primū ē sciendū q̄

quidam a spiritu sancto pelluntur quidam
agunt quidā vero ducuntur. Et scdm̄ hoc
mutant̄ v̄ba euangelia. Nam ubi mar
cus dicit expulit eum sp̄s lucas dicit hie
agebat a sp̄u. Mathe⁹ aut̄ dicit. Ductus
est hie ius a sp̄u. Si quidē sp̄s expellit p̄
potentiā agit per bonitatem dicit per sa
pienciā. P̄mū d̄p̄cat incipientib⁹. **B.** Se
cundū p̄ficentib⁹. Tercū perfectis. pri
mū facit oīa naturā voluntarie. Scdm̄
fit voluntarie mixto. Tercū voluntate per
fecta. Incipientes igitur expelluntur a spi
ritu quasi iura ⁊ inuoluntarij de quibus
dicit̄ compelle intrare. Luc. xiiii. Quod fit
tripliciter. Primo per tribulacōes. Exem
plum de iacob qui p̄secucōz̄ fr̄is sui esau
fugiens in via meruit videre angelos al
cendentes ⁊ descendentes in scala cui iux
ta erat dñs. Et postea meruit sp̄am ⁊ rachel
adapta re. Item exemplum de ioseph q̄
p̄pter p̄secucōz̄ fr̄im factus est dñs egipti.
Item exemplum de petro ⁊ alijs disci
pulis qui ex tempestate orca in mari ⁊
ta nocte turbati fuerāt. Sed veniente ad
eos dño ambulante supra mare non solū
consolati sed ex hoc in fide ⁊ dilectōe dei
amplius solidati sunt ita vt petrus de na
ui exiret ad eum. Mat. xiiii. Que omnia bo
na non euemissent si tribulacōes p̄nē nō
fuisse. Sic igit̄ nōnulli p̄ tribulacōes li
cet inuit ad meliora compelluntur. Felix
est hec necessitas. Tribulacō em̄ est qua
si quoddā flagellū dei quo nos compellit
ad consequendū nutus dispensacōis diuine
Isto mō paulus p̄pter p̄secucōnes fugit
ad heremum nutu dño compulsus vt fier
ret exemplar ⁊ speculum vice heremite
Aliomō fit huius compulsiō sp̄s per di
ras correpcōes siue immediate a deo sicut
in beato paulo ap̄to qui in via p̄strat⁹
dure correpcus est. Saul saule. Siue
mediantibus instrumentis dei s̄z̄ prelati
⁊ potestatibus. Tercio hoc fit per vehe
mētes instinct⁹ interiores qui plerumq̄
sunt in nobis contra rem siue p̄prie volū
tatis. Cuius aptum exemplum est in ba
laam. Numer. xxii. Cui⁹ v̄ie restituit ange
lus cum gladio eo iusto. ⁊ reluctantē ali
na aut̄ cognoscente. Sic hic p̄ angelum
cum gladio intelligit̄ instancias diuine ve
hemēs ⁊ tribulacōes quē plerumq̄ homo nō
agnoscit p̄pter rebellione p̄prie volūtat̄
Per alimā intelligitur corpus n̄m̄ q̄d ple
rumq̄ nutus diuine compulsiōis p̄sentat̄ ra
cione obsecata quādo firmitatibus p̄ter
mitur ⁊ viribus destituitur ne captū iter
p̄prie voluntatis homo p̄ficere queat. Et